ΕΤΟΣ Ζ'. ΛΕΜΠΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ 7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1890 ΑΡ. 271.

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Ἐν Κύπρῳ . . . . . σελλίνια 8.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ . . . . . » . 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
Editor S. Hourmouzios.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
ὁδὸς Blondel ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιευόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Η ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΘΡΟΝΙΚΩΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΩΝ.

Ἓν τῶν σπουδαιοτέρων, ἢ μᾶλλον τὸ σπουδαιότερον τῶν κοινωνικῶν ζητημάτων πρόκειται κατ' αὐτὰς νὰ λυθῇ αἰσίως, χαρμοσύνως δ' ὑπεδέξατο τὴν διαδοθεῖσαν ἀγγελίαν πᾶς, καλῶς γινώσκων καὶ ὀρθῶς ἐκτιμῶν τὴν ἐκ τούτου προκύψουσαν ὠφέλειαν.

Ἡ διευθέτησις τῶν θρονικῶν εἰσοδημάτων, ὑπὲρ ἧς ἀνέκαθεν καὶ πολλάκις ἡμεῖς, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν ἀσθενῶν δυνάμεών μας, συνηγορήσαμεν, ἦτον ἓν ἐκ τῶν ζητημάτων ἐκείνων ἅτινα ἀπῄτουν, ὡς ἐκ τῆς ἐποχῆς, καὶ τῆς θέσεως εἰς ἣν αὐτὰ περιῆλθον, σύντονον καὶ πρωϊμωτέραν τὴν λύσιν. Πρὸ πενταετίας περίπου, προβλέποντες τὴν δυσάρεστον θέσιν εἰς ἣν ἤδη περιῆλθον τὰ θρονικὰ εἰσοδήματα, ἐγράφομεν ὅτι, «ἐὰν μὴ λάβωσι ταῦτα τὴν χροιὰν ἐθνικῶν συνεισφορῶν, βαθμηδὸν θ' ἀπολεσθῶσι καὶ τότε, καὶ αἱ μητροπόλεις ὐσκόλως θὰ διατηρῶνται καὶ ἡμεῖς θὰ ὀδυρώμεθα ὅτι ἀπώλοντο πρὶν ἢ χειρισθῶμεν αὐτὰ ἐθνωφελῶς». Καὶ δὲν ἦτον ἀνάγκη ἐκτάκτου τινὸς νοὸς πρὸς προνόησιν τῆς καταστάσεως εἰς ἣν μοιραίως ἤγοντο τὰ πράγματα.

Ὡς γνωστὸν, τὰ ὑπὸ τὰς μορφὰς ζητειῶν καὶ λειτουργικῶν σπουδαιότερα θρονικὰ εἰσοδήματα, ἐπὶ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως εἰσεπράττοντο, δυνάμει φιρμανίου τῶν Ἀρχιερέων, τῇ βοηθείᾳ τῆς Κυβερνήσεως, ἀπὸ δὲ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς, τὴν βοήθειαν ταύτην, πολλάκις αἰτηθεῖσαν ἠρνήθη ἡ παροῦσα Κυβέρνησις. Τούτου λοιπὸν ἕνεκεν, καὶ ἐπειδὴ παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν μία εὐχὴ καὶ μία εὐλογία ἤρκει ὡς εἷς τοῦ ποιμένος συριγμὸς ν' ἀθροίσῃ ἐν τῇ μάνδρᾳ τὰ πρόβατα πρὸς ἄμελξιν, ἦτον ἐπόμενον ὅτι βαθμηδὸν εἰς δυσάρεστον οἰκονομικὴν θέσιν θὰ περιήρχοντο αἱ μητροπόλεις, καὶ τοῦτο ἀκριβῶς συνέβη ἤδη, μικρίστου καὶ ἀσημάντου μέρους εἰσπραττομένου ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν, περιορισθέντων τῶν θρονικῶν εἰσοδημάτων εἰς μόνα σχεδὸν τὰ κανονικὰ, ἅτινα εἶνε συνεισφορὰ καταβαλλομένη ἐκ τῶν ταμείων τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ εἰς τὰ ἐνοίκια τῶν διαφόρων μοναστηριακῶν κτημάτων τῶν ἀνηκόντων τοῖς θρόνοις· ἄλλα δέ τινα, ἔκτακτα εἰσοδήματα, ἀνήκουσιν αὐτοῖς τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἀτομικῶς.

Ἀλλ' ἡ κατάστασις αὐτη λίαν μικροπρεπὴς εἰς τὸ ἔθνος, ὡς μὴ συντηρουμένων ἀξιοπρεπῶς τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν μητροπόλεων, καὶ λίαν ἐπιζήμιος, ἔδει ἐπὶ τέλους, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ὥρᾳ ἀληθῶς, ἀλλὰ κάλλιον ἀργὰ παρά ποτὲ, νὰ διεγείρῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων καὶ, τῇ πρωτοβουλίᾳ ἢ τῇ συνεργασίᾳ τῶν Ἀρχιερέων τῆς νήσου συνετάχθη νομοσχέδιον, δι' οὗ διακανονίζονται μὲν τὰ θρονικὰ εἰσοδήματα (ζητεῖαι καὶ λειτουργικὰ), ὁριζομένου τοῦ ποσοῦ εἰς ἓν τοῖς ο)ο ἐπὶ τῆς δεκάτης, διαχειριστικαὶ δὲ Ἐπιτροπαὶ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῶν Ἀρχιερέων θὰ κανονίζωσι τὸν μισθὸν τῶν Ἀρχιερέων τὰς δαπάνας τῶν Μητροπόλεων καὶ τὴν χρῆσιν τοῦ περισσεύματος, ὅπερ διατίθεται ὑπὲρ ἐθνωφελῶν σκοπῶν κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰς τέσσαρας ἐπισκοπικὰς Ἐπαρχίας. Τὴν εἴσπραξιν τῶν δικαιωμάτων τούτων θὰ βοηθῇ ἡ Κυβέρνησις. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, συντεταγμένον ἀπὸ πέρυσι, δὲν ἐτέθη εἰς ἐπιψήφισιν ἕνεκα λόγων ἰδιαιτέρων, ὧν, ὅμως, ἀρθέντων ἤδη, ὡς εὐχαρίστως μανθάνομεν, πρόκειται νὰ τεθῇ ὕπ' ὄψιν τοῦ Νομοθετικοῦ καὶ ἐπιψηφισθῇ κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον.

Ἡ σπουδαία αὕτη βελτίωσις τῆς οἰκτρᾶς τῶν θρονικῶν εἰσοδημάτων καταστάσεως, ἡ ἀντικατάστασις τοῦ παναρχαίου ἐκείνου συστήματος, ὅπερ, ὡς ἐλέεινὸν καὶ ἀπᾷδον πρὸς τὰς περιστάσεις ἐναυάγησε, διὰ νομίμου, εὐλόγου καὶ καταλλήλου τῇ ἐποχῇ καθ' ἣν ζῶμεν διευθετήσεως καὶ διαρρυθμίσεως, θὰ καλλύνῃ μίαν σελίδα τῆς συγχρόνου κυπριακῆς ἱστορίας, ἐρήμης δυστυχῶς τοιούτων κοινωνικῶν κατορθωμάτων, μετ' εὐφημιῶν δὲ θ' ἀναφέρωνται τὰ ὀνόματα τῶν ἰθυντόρων τῆς κυπρίας Ἐκκλησίας, εἰς τὰς ἡμέρας τῶν ὁποίων καὶ τῇ συνεπινεύσει των κατωρθώθη τὸ πρὸς τὰ πρόσω ἓν τοῦτο βῆμα, ὅπερ, μετ' οὐ πολὺ ἴσως, θὰ ἀκολουθήσῃ ὡς εὐχόμεθα καὶ δεύτερον, ἤτοι ἡ γενικὴ διαρρύθμισις τῆς ὅλης ἐν Κύπρῳ ἐκκλησιαστικῆς οὐσίας, ἀφ' ἧς καὶ μόνης πολλὰ τὰ καλὰ ἐλπίζει ἡ νῆσος.

Καὶ τὰ καλὰ δὲ, ἅπερ ἐπαγγέλλεται ἡ διαρρύθμισις αὕτη τῶν θρον. εἰσοδημάτων δὲν εἶνε ἀνάξια λόγου. Πρῶτον τίθενται τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχιερέων ἀνωτέρω πάσης συκοφαντίας καὶ μομφῆς, αἵτινες, ὅσαν ψευδεῖς καὶ ἂν ὦσι, σκιάζουσι πάντοτε πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ ποιμνίου τὰ πρόσωπα τῶν ποιμένων. Δεύτερον ὁρίζονται τὰ δικαιώματα τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν ἀναγκαίων ὀφφικιαλέων καὶ ὑπαλλήλων των πρὸς τὸ νὰ ζῶσιν ἀξιοπρεπῶς, καὶ τὰ καθήκοντά των πρὸς τὸ ποίμνιόν των, ἵνα διατελῶσι πάντοτε σεβαστοὶ καὶ ἀγαπητοί. Τρίτον δὲν θὰ περιφέρωνται τοῦ λοιποῦ ὡς εἰσπράκτορες, ἀλλ' ὡς ποιμένες, εὐλογοῦντες καὶ διδάσκοντες τὸ ποίμνιόν των. Τέταρτον, διὰ μεμετρημένης καὶ οἰκονομικῆς χρήσεως, θὰ καθιστῶνται ὠφέλιμοι εἰς τὴν πατρίδα των, διατιθεμένου τοῦ περισσεύματος ὑπὲρ ἐκπαιδευτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν.

Ταῦτά εἰσι τὰ κυριώτερα καὶ κεφαλαιώδη ὠφελήματα, ἅπερ ἐπαγγέλλεται ἡ ἐπὶ θύραις μεταρρύθμισις αὕτη, καὶ τούτων ἕνεκα ἐχαιρετίσθη χαρμοσύνως ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τὸ ἄκουσμα, ἐλπίζομεν δ' ἐντὸς ὀλίγου ν' ἀκούσωμεν ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἐγένετο νόμος καὶ νὰ δημοσιεύσωμεν αὐτὸ πρὸς γνῶσιν πάντων.

Η ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΣ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΑΣ ΝΑΠΑΣ.

Ὡς πάντοτε, ἀνεκινήθη καὶ ἐφέτος κατὰ τὴν μεγάλην ἑβδομάδα τὸ ζήτημα τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ ναοῦ Ἁγίας Νάπας, ἔχομεν ὅμως τὴν πεποίθησιν ὅτι τὴν φορὰν ταύτην θὰ ἴδωμεν ἀποτέλεσμα, καὶ δὲν θ' ἀναγκασθῶμεν ἀφοῦ παρέλθωσιν αἱ ἡμέραὶ αὗται ν' ἀναγγείλωμεν καὶ πάλιν, ὡς πολλάκις ἄλλοτε, ὅτι παρητήθησαν αἱ Ἐπιτροπαὶ καὶ ἀπεκοιμήθη τὸ ζήτημα διὰ νὰ ἐξυπνήσῃ καὶ πάλιν ἄλλην ἁγίαν ἑβδομάδα καὶ νὰ κοιμηθῇ ἀμέσως τὴν Δευτέραν τῆς Λαμπρᾶς. Ὄχι· ἡ δραστηριότης μεθ' ἧς συνεζητήθη τὸ πρᾶγμα ἐφέτος καὶ ἐξελέχθη ἡ εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς ἀνοικοδομήσεως, δὲν ἐπιτρέπει νὰ εἰσχωρήσῃ τοιαύτη ἀμφιβολία εἰς τὰ πνεύματά μας.

Τὴν παρελθοῦσαν Ἁγίαν Πέμπτην, ὅτε τὸ ἓν πέμπτον τῶν ἐνοριτῶν μόλις ἐχώρει ο ναὸς καὶ τὰ τέσσαρα πέμπτα ἵσταντο ἔξω εἰς τὴν αὐλὴν ὡς ὁ Πέτρος ἀκολουθήσας μακρόθεν τὸν διδάσκαλόν του, τὸ ἓν πέμπτον ἠκροᾶτο τῆς μεγάλης ἀκολουθίας, τὰ δὲ τέσσαρα πέμπτα πρὸς ἀποζημίωσιν τῆς στερήσεως ταύτης, ἔστησαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς αὐλῆς ἓν τραπέζιον, ἔθεσαν ἐπ' αὐτοῦ βιβλίον ἄγραφον καὶ μελανοδοχεῖον καὶ ὅλα τὰ πρὸς γραφὴν ἐπιτήδεια καὶ ἀμέσως συνετάχθη τὸ ἑξῆς πρακτικὸν, τὸ ὁποῖον ὑπέγραψαν πλεῖστοι ὅσοι καὶ εἶν' ἕτοιμοι νὰ ὑπογράψωσιν ὅλοι οἱ ἐνορῖται.

Οἱ ὑπογεγραμμένοι χριστιανοὶ κάτοικοι τῆς Ἐνορίας Ἁγ. Νάπας, ἀπὸ πολλοῦ συναισθανόμενοι τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην ἀνεγέρσεως νέου ναοῦ καταλλήλου τῇ Ἐ-

ποχῇ κατά τε τὸν χῶρον καὶ τὸ σχέδιον καὶ ἐν γενικῇ συνελεύσει πρὸ διετίας περίπου ἀποφασίσαντες τὴν ἀνέγερσιν τοιούτου ναοῦ ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς Ἐκκλησίας, διὰ πρακτικοῦ δὲ ἐκλέξαντες Ἐπιτροπὴν μὲ ὁριστικὴν ἐντολὴν ὅπως ποιήσῃ ἔναρξιν τοῦ ἔργου, καὶ ἐπειδὴ ἕνεκα παρεμβληθέντων κωλυμάτων ἡ οὕτως ἐκλεχθεῖσα τότε Ἐπιτροπὴ δὲν προέβη εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐντολῆς αὐτῆς, ἐκλέγομεν διὰ τοῦ παρόντος ἑνδεκαμελῆ Ἐπιτροπὴν, συνισταμένην ὑπὸ τῶν κ. κ. Γ. Δ. Κακαθύμη, Δημοσθ. Χατζηπαύλου, Μ. Μαυροσκούφη, Παναγ. Ν. Λανίτου, Χρ. Παυλίδου, Μ. Σχίζα, Γαβριὴλ Ι. Κακογιάννη, Λάμπρου Θ. Ρωσσίδου, Ν. Σ. Φραγκούδη, Γεωργ. Παυλίδου καὶ Σ. Ι. Ἀραούζου, εἰς ἣν ἀναθέτομεν, τὴν ῥητὴν ἐντολὴν ὅπως ἄνευ ἀναβολῆς συνεννοουμένη μετὰ τῆς κατὰ καιρὸν Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησίας κάμῃ ἔναρξιν τοῦ ἔργου μετὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἤδη περιουσίαν τῆς Ἐκκλησίας, ἐνεργῇ δὲ διαρκοῦντος τοῦ ἔργου συνδρομὰς κατὰ τὴν ἔγκρισίν της πρὸς τὸ ἐπωφελέστερον καὶ ἐξεύρῃ ἐν γένει πάντα δυνατὸν πόρον πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου.

Ἐν Λεμησσῷ τὴν 29)10 Ἀπριλίου 1890.

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη συνῆλθεν εἰς πρώτην συνεδρίασιν ὁμοῦ μετὰ τῆς τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐκεῖ ἐξελέγη πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ κ. Γ. Κακαθύμης, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Δημοσθ. Χατζηπαύλου καὶ γραμματεὺς ὁ κ. Σπ. Ι. Ἀραοῦζος, ἐκανονίσθησαν αἱ τακτικαὶ συνεδριάσεις κατὰ πᾶσαν δευτέραν Κυριακὴν, ἔκτακτοι δὲ ὁσάκις καὶ ὅτε συγκαλῆ τοιαύτας ὁ πρόεδρος, καὶ προέβη ἀμέσως εἰς τὸ νὰ ζητήσῃ πληροφορίας ἐκ τριῶν διαφόρων μερῶν περὶ ἀρχιτέκτονος. Μέχρι τοῦ σημείου τούτου ἀκριβῶς εἶχον φθάσει αἱ ἐνέργειαι καὶ τῆς προπέρυσιν ἐκλεχθείσης εἰδικῆς τοιαύτης Ἐπιτροπῆς, ἔχομεν ὅμως τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ πρᾶγμα δὲν θὰ ςαματήσῃ, μία δὲ μόνη ψῆφος κατὰ τὴν πρώτην ταύτην συνεδρίασιν εὑρέθη κώλυμα διὰ νὰ μὴ καταρριφθῶσιν ἀμέσως ἀπὸ τοῦδε οἱ παρακείμενοι ἡλιακοί.

Ἐπὶ τῇ ἀνακινήσει τοῦ ζητήματος τούτου εὑρέθησαν καὶ αὖθις οἱ ἀντιτείνοντες, οἱ μὲν, ἐπὶ τὸ οἰκονομολογικώτερον ἀληθῶς, ἐννοοῦσιν ὅτι τότε μόνον πρέπει νὰ γείνῃ ἔναρξις τοῦ ἔργου, ὅταν ἀρκετὸν χρῆμα συναθροισθῇ καὶ πολλὰ ἄλλα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον προηγηθῶσιν, οἱ δὲ, ὅτι ἡ Ἐκκλησία δέον νὰ κτισθῇ εἰς ἄλλο μέρος, νὰ μείνῃ δ' ἡ παλαιὰ ὡς ἔχει, ἥτις μετὰ 50-100 ἔτη θὰ χρησιμεύσῃ, διότι τότε δὲν θὰ χωρῇ οὐδ' ἡ ἀνεγερθησομένη τοὺς κατοίκους. Οἱ πρῶτοι τούτων ἔχουσι δίκαιον, ἀλλὰ βεβαίως, διὰ τοῦτο ἐξελέγη Ἐπιτροπὴ. ὅπως προνοήσῃ μεριμνήσῃ καὶ σκεφθῇ περὶ ὅλων, οἱ δεύτεροι ὅμως, οἵτινες ἄγνωςον πόθεν συμπεραίνουσιν ὅτι μετὰ 50-100 ἔτη ἡ Λεμησσὸς θὰ ἔχῃ περισσοτέρους κατοίκους, εἶνε ἐλπὶς νὰ παραδεχθῶσιν ὅτι ἐὰν εἰσηκούετο ἡ ἰδέα των (συζητηθεῖσα ἄλλως τε ἄλλοτε καὶ καταψηφισθεῖσα), οὐ μόνον θὰ ἐζημιοῦτο ἡ Ἐκκλησία περὶ τὰς 1000 λίρας δι' ἀγορὰν οἰκοπέδου καὶ ζημίαν τοῦ ὑλικοῦ τῆς παλαιᾶς, ὅπερ θὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὴν νέαν, ἀλλὰ καὶ θὰ καθυπεβάλλετο τὸ ταμεῖον τῆς Ἁγίας Νάπας εἰς θυσίας μεγάλας καὶ δυσαναπληρώτους πρὸς διατήρησιν καὶ τῆς ἄλλης Ἐκκλησίας καὶ αὔξησιν ἱερέων καὶ ὑπαλλήλων, μόλις καλύπτον ἤδη ἐκ τῶν διαφόρων εἰσοδημάτων τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων τὰς ἀπαιτουμένας πρὸς διατήρησιν τῶν ὑπαρχόντων δαπάνας.

Ἐν τούτοις, ὡς εἴπομεν, πεποίθαμεν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο εἰσῆλθε πλέον εἰς τὴν ὁδὸν τῆς λύσεώς του, οὕτω δ' ἡ Λεμησσὸς θὰ ἔχῃ μετά τινα ἔτη περικαλλέστατον ναόν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἔφθασαν τέλος αἱ ἀπαντήσεις τοῦ Ὑπουργείου εἰς τὰ διάφορα αἰτήματα τῆς Κύπρου καὶ κατετέθησαν πρόχθες ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ Νομοθετικοῦ. Διὰ τῶν ἀπαντήσεων τούτων καθίσταται γνωστὸν ὅτι: τὰ ἐν τῷ ὑπομνήματι διάφορα ζητήματα ἀπησχόλησαν πολὺ τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἀπασχολοῦσιν ἔτι, ὅτι ἔχει ὑπ' ὄψιν ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀνάσσης τὰ διάφορα ταῦτα αἰτήματα καὶ θὰ πράξῃ πᾶν ὅτι δυνατὸν πρὸς προαγωγὴν καὶ εὐτυχίαν τῆς νήσου, καὶ, ὡς μόνον τετελεσμένον γεγονὸς, ἀγγέλλει ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Ὑπουργείου ὅτι ἠλαττώθη τὸ δικαίωμα ὅπερ ἐλαμβάνετο εἰς τὴν ἔκδοσιν διαβατηρίων, εἰς ἓν σελλίνιον.

Ὡς βλέπετε τὸ ὑπ' ὄψιν εἶνε τὸ πρωτεῦον στοιχεῖον τῶν Ἄγγλων. Αἰωνίως ἔχομεν νὰ κάμωμεν μὲ τὸ ὑπ' ὄψιν. Ὦ! πόσον τῇ ἀληθείᾳ μᾶς κοστίζει αὐτὴ ἡ ὄψις τῶν Ἄγγλων. Ἡμεῖς ἔχομεν ἐστραμμένα τὰ βλέμματα εἰς τὰς χεῖράς των κ' ἐκεῖνοι μᾶς παρουσιάζουσιν αἰωνίως τὴν ὄψιν των. Ἡ ἐλάττωσις τοῦ ἐπὶ τῶν διαβατηρίων δικαιώματος ἀπὸ πέντε εἰς ἓν σελλίνιον, εἶνε ἀρκετὰ ἀστεῖα, ὡς ὠφελοῦσα τοὺς νησιώτας 10 ἴσως ἢ 20 λίρας ἐτησίως, εἶνε ἀρκετὰ σοφὴ, ὡς εὐρύνουσα τρόπον τινὰ εἰς τοὺς νησιώτας τὴν πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ἄγουσαν, καὶ εἶνε ἀρκετὰ προνοητικὴ ὡς διδοῦσα τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ λέγῃ κατόπιν «ἀπόδειξις ὅτι οἱ Κύπριοι δὲν εἶνε δυσηρεστημένοι εἶνε, ὅτι ἐνῷ σχεδὸν οὐδὲν τέλος ἔχουσι νὰ πληρώσωσι διὰ νὰ φύγωσι, δὲν φεύγουσι».

Τὴν ὑπομονὴν λοιπὸν καὶ τὴν ἐλπίδα διδασκόμενοι παρὰ πάντας τοὺς λαοὺς οἱ Κύπριοι, ἂς ὑπομένωμεν, ἐν ἐλπίδι ὅτι ἐπὶ τέλους θὰ ἡδυνθῇ ἡ ὄψις, ἢ θὰ ἐκλείψῃ.

* * *

Τὴν παρελθοῦσαν ἁγίαν ἑβδομάδα ἐνώπιον τῆς Ἐφορίας τῶν Σχολῶν διενεμήθησαν εἰς 22 ὀρφανὰ καὶ πτωχὰ, ὑποδήματα καὶ φορέματα ἐκ τῶν χρημάτων τῆς φιλανθρωπικῆς ἀγορᾶς, ἣν ἀπό τινος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐνεργοῦσι κατ' ἔτος αἱ εὐγενεῖς διευθύντριαι τοῦ παρθεναγωγείου τῆς πόλεώς μας τῇ εὐαισθήτῳ συμπράξει τῶν εὐγενῶν δεσποινίδων, τῶν μαθητριῶν. Εὐεργετούμεναι καὶ εὐεργετοῦσαι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς διανομῆς ἔκλαιον, τὸ μὲν ἐκ χαρᾶς διότι κἄτι ἔκαμαν διὰ τὰ τόσον πτωχὰ ἀδελφάκια των, τὸ δὲ ἐκ λύπης ὅτι ὀλίγον ἀνεκούφισαν αὐτά. Εὐχόμεθα περισσότερον εἰς ἄλλο ἔτος.

* * *

Τὴν ἑβδομάδα ταύτην διῆλθον διὰ τῆς πόλεώς μας οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Πάφου κατευθυνόμενοι εἰς Λευκωσίαν, ὅπως κατὰ τὴν ἐγκύκλιον τῆς Μακ]τός του προβῶσιν αὔριον εἰς ἐκλογὴν Ἀρχιερέως.

* * *

Οἱ πατέρες τῆς Ι. Μ. Κύκκου κατόπιν συνελεύσεως, ἀνέθεντο εἰς τετραμελῆ Ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Πανοσιωτάτου Οἰκονόμου τῆς Μονῆς κ. Ἐπιφανίου τὴν διαχείρισιν τῆς Μονῆς ἐπὶ τριετίαν.

* * *

Καθ' ἃς ἔχομεν ἐξ Ἀδάνων πληροφορίας, ὁ τῆς περιφερείας ἐκείνης πρό τινος διορισθεὶς Βαλῆς Σακὴρ πασᾶς, Κύπριος, ἀδελφὸς τοῦ νῦν βεζύρου Κιαμὴλ πασᾶ, ἀπέκτησε τὴν ἀγάπην ὅλου τοῦ ὑπ' αὐτὸν λαοῦ, ἀνεξαρτήτως φυλῆς καὶ θρησκείας, ὡς ἐκ τοῦ μειλιχίου τρόπου του, τῆς εὐγενοῦς συμπεριφορᾶς του, τῆς πατρικῆς ὑπὲρ τῆς προόδου ὅλων μερίμνης του καὶ τῶν φιλοπροόδων φρονημάτων καὶ αἰσθημάτων του Πολλῶν τοιούτων ὑπαλλήλων δὲν εὐμοιρεῖ ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις, χαιρόμεθα δὲ ὅτι ὁ συμπατριώτης μας οὗτος, καίπερ ὀθωμανὸς ἀπέχει πολὺ πολλῶν ὁμοθρήσκων του.

* * *

Διὰ τοῦ παρελθόντος Αὐστριακοῦ ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ ἀξιότ. κ. Δ. Κοντὸς, ἐπὶ τριετίαν χρηματίσας καθηγητὴς τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Λατινικῶν ἐν τῇ Εὐαγγελικῇ Σχολῇ Σμύρνης.

* * *

Μικρὰ ἀδιαθεσία καὶ μεγάλος ἐκκλησιαστικὸς κόπος δὲν ἐπέτρεψαν τῷ συντάκτῃ νὰ ἐκδώσῃ τὴν «Σάλπιγγα» κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα.

* * *

Εἰς τὴν «Ἀκρόπολιν» (Μαρτ. 24) γράφει ὁ ἐκ Τρικκάλων ἀνταποκριτής της ὅτι ὁ κ. Σπυρίδων Καλύβας ἐκ Τρικάλων τῆς Θεσσαλίας, ἀνεκάλυψεν ἀλάνθαστον φάρμακον ἐγκυμοσύνης στείρων γυναικῶν ἔστω καὶ 60ἐτιδων, σημειοῖ δὲ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν γυναικῶν αἵτινες, στεῖραι οὖσαι ἐπὶ 16, 27 καὶ 42 ἀκόμη ἔτη, καὶ ἡλικίας ἀπὸ 36 ἐτῶν ἕως 60, ἐποίησαν χρῆσιν τῶν φαρμάκων του καὶ ἐγκυμονοῦσιν ἤδη. Ἡ ἀξία τοῦ φαρμάκου εἶνε 100 δραχμαί. Ἀναγράφομεν ταῦτα μὴ ἀγνοοῦντες τὴν διάθεσιν πρὸς τεκνοποίησιν τῶν στείρων γυναικῶν. Πλὴν συμβουλεύομεν αὐτὰς νὰ μὴ ἀποταθῶσιν ἤδη εἰς τὸν περίφημον τοῦτον Ἰατρὸν τῆς στειρωσύνης, πρὶν ἢ ἀγγελθῇ ὁ τοκετὸς τῶν ἐκ τῶν φαρμάκων του ἐγκυμονουσῶν.

* * *

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν τῆς διακαινησίμου ἐγένοντο ἐν τῷ χωρίῳ Δρούσια τῆς Πάφου αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τοῦ αὐτόθι ὑπὸ τῆς Κυπριακῆς ἀδελφότητος συντηρουμένου σχολείου καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Ἱεροπούλου διευθυνομένου, ἐνώπιον τοῦ ἐπόπτου τῆς Σχολῆς ταύτης κ. Ἀνδρ. Θεμιστοκλέους, μεταβάντος ἐκεῖσε πρὸς

τὸν σκοπὸν τοῦτον. Ὁμολογουμένως ἐκ τῶν τριῶν σχολείων τῆς Ἀδελφότητος σχετικῶς πρὸς τὸν πληθυσμὸν ἑκάστης ἐπαρχίας ἐν ᾗ ταῦτα διατελοῦσι καὶ τῶν φοιτώντων μαθητῶν, τὸ μόνον ὅπερ ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ Σωματείου εἶνε τὸ τῆς Δρούσης ὡς καὶ ἐν τῇ λογοδοσίᾳ της ἐσχάτης ἀπεφήνατο ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἀδελφότητος. Ἐν τῷ σχολείῳ τούτῳ φοιτῶσι μαθηταὶ 125, εὗρε δὲ παρόντας ὁ κ. Α. Θεμιστοκλέους 124. Ἐκ τῶν γενομένων δ' ἐξετάσεων ἀπεδείχθησαν πρόοδοι ἀνώτεραι ἀληθῶς πάσης προσδοκίας, τῶν ἐν αὐτῷ δύο διδασκάλων εὐσυνειδήτως καὶ πιστῶς ἐκτελούντων τὰ καθήκοντά των. Συγχαίρομεν καὶ τὴν Ἀδελφότητα ὅτι αἱ δαπάναι της δὲν γίνονται εἰς μάτην, καὶ τοὺς διδασκάλους ὁ ἀτοὺς κόπους οὓς καταβάλλουσι καὶ τὴν Ἐπαρχίαν ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας ἐστήθη εὐεργετοῦσα ἡ σχολὴ αὕτη.

***

Ἔχομεν ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Σ. Φραγκούδη ἐκδοθεῖσαν «Κύπριδα» ἐν ᾗ ἐμπεριέχονται ἐν λίαν γλαφυρᾷ γλώσσῃ «ἡ Κύπρος τῆς σήμερον, ἡ ἱστορία τῆς Κύπρου ἀπὸ τῶν μυθολογικῶν χρόνων μέχρι τῆς σήμερον καὶ τοπογραφία τῆς Κύπρου».

Τὸ βιβλίον τοῦτο, ἄριστον ἀνάγνωσμα διὰ πάντα Κύπριον, ἐκ σελίδων 516 συγκείμενον εἰς σχῆμα τέταρτον, καλῶς τετυπωμένον καὶ μετὰ χάρτου ἀκριβοῦς τῆς νήσου ἐν τέλει, τιμᾶται σελλινίων τεσσάρων.

***

Ἱπποδρομίαι Λευκωσίας.

Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην καὶ Παρασκευὴν ἔλαβον χώραν ἐν Λευκωσίᾳ οἱ συνήθεις ἱπποδρομικοὶ ἀγῶνες.

Κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν. Τὴν Α'. ἱπποδρομίαν ἐκέρδησεν ὁ «Even Maiden» τοῦ κ. Α. Μιχαηλίδου (βρ. λ. 12).—Τὴν Β'. ἱπποδρομίαν ὁ «Gourko» τοῦ κ. Gotgrave (βρ. λ. 18).—Τὴν Γ'. ὁ «Marengo» τοῦ κ. Laughlan (βρ. λ. 10)—Τὴν Δ'. ὁ «Iskender» τοῦ κ. Μαρσέλλου (βρ. λ. 20).—Ἡ Ε'. ἦτο τῶν ζαπτιέδων.—Τὴν Στ'. ὁ «Gourko» τοῦ κ. Gotgrave (βρ λ. 15).—Τὴν Ζ'. ὁ «Au Revoir» τοῦ κ. Σιακαλλῆ (βρ. λ. 15).

Κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν. Τὴν Α'. ἱπποδρομίαν ἐκέρδησεν ὁ «Cham» τοῦ κ. king (βρ. λ. 12).—Τὴν Β'. ὁ «Selim» τοῦ κ. Collyer, (βρ. λ. 12).—Τὴν Γ'. ὁ «Iskender» τοῦ κ. Μαρσέλλου, (βρ. λ. 25).—Τὴν Δ'. ὁ «Gourko» τοῦ κ. Gotgrave, (βρ. λ. 12).—Τὴν Ε'. ὁ «Iskender» τοῦ κ. Μαρσέλλου, (βρ. λ. 12).—Τὴν Στ'. ὁ «Gourko» τοῦ κ. Gotgrave, (βρ. λ. 10), καὶ τὴν Ζ'. ὁ «Iskender» τοῦ κ. Μαρσέλλου, (βρ. λ. 12).

***

Εἰς τὸ χωρίον Ἅγιος Ἀθανάσιος εὑρέθη μία ὄνος ἡλικίας περίπου 4 ἐτῶν, τῆς ὁποίας ἄγνωστος ὁ κύριος. Οἱ ἀπολέσαντες αὐτὴν δὲ κατευθυνθῶσι εἰς τὸν μουκτάρην τοῦ ρηθέντος χωρίου κ. Θεοδόσιον Γεωργίου.

«Προμηθεύς», Περιεχόμενα ἀριθ. 11.—Οἱ γάμοι τῶν ἀνθέων ὑπὸ Κ. Μητσοπούλου.—Ἡ Δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου κατὰ μετάφρασιν Ἀλεξ. Βάλεη.—Περὶ προγνώσεως τοῦ καιροῦ ὑπὸ Κ. Ζέγγελη.—Ὁ ἠλεκτρικὸς φωτισμὸς ἐν τῷ μεγάλῳ θεάτρῳ τῆς Γενεύης ὑπὸ Δ. Καλδοκορέση.—Αἱ Πάτραι ὑπὸ μετεωρολογικὴν ἔποψιν ὑπὸ Χ. Κορύλλου.

Περιεχόμενα ἀριθ. 12.—Καταπράϋνσις τῆς τρικυμίας διὰ τοῦ ἐλαίου ὑπὸ Κ. Μητσοπούλου.—Φυτὰ σαρκοφόρα ὑπὸ Ν. Κ. Γερμανοῦ.—Ἰωβιλαῖα δύο καθηγητῶν τοῦ πυλυτεχνίου.—Ἡ Δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου κατὰ μετάφρασιν Ἀλεξ. Βάλεη.—Τεχνητὸν Πετρέλαιον ὑπὸ Δ.—Ἐκ Μονάχου. Μετεωρίτου ἐξέτασις.—Περὶ τοῦ ἀπολελυθωμένου δρυοπιθήκου.—Πρόχειρος παρασκευὴ ἠλεκτρικοῦ φωτός.

«Ἀνάπλασις», Περιεχόμενα ἀριθ. 46.—Ὁ ἀγὼν τῆς «Ἀναπλάσεως».—Ζήκου Ρώση μελέτη περὶ νεοπλατωνικοῦ πανθεϊσμοῦ καὶ χριστιανικοῦ θεϊσμοῦ.—Ὁ ἀληθὴς χριστιανὸς, ποίημα Σαπφοῦς Λεοντιάδος.—Τὰ ἐκ τῆς ἱστορίας διδάγματα κατὰ Πολύβιον, ὑπὸ Χ. Παπαμάρκου.—Πρακτικὴ ἄποψις ὑλισμοῦ καὶ χριστιανισμοῦ, ὑπὸ Μ. Γαλανοῦ.—Ἐπαινετὴ πρᾶξις τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἱερᾶς Συνόδου.—Πιστεύω, ὑπὸ Κ. Διαλεισμᾶ.—Εἰς τὸν Χριστὸν, ποίημα Καλλυφοῦς Παρρῦ.—Ὁ κ. Ν. Μ. Δαμαλᾶς περὶ νηστείας.—Θρησκευτικὴ κίνησις.—Δωρεαὶ «Ἀναπλάσεως».—Ἀλληλογραφία.

Περιεχόμενα ἀριθ. 47.—Ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων εὐλογῶν καὶ συντρέχων τὰ ἔργα τῆς «Ἀναπλάσεως».—Ζήκου Ρώση μελέτη περὶ νεοπλατωνικοῦ πανθεϊσμοῦ καὶ χριστιανικοῦ θεϊσμοῦ.—Ἱερογραφικαὶ Ἑταιρίαι.—Τὰ ἐκ τῆς ἱστορίας διδάγματα κατὰ Πολύβιον (Ζ'.), ὑπὸ Χ. Παπαμάρκου.—Ἡ χλεύη τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ἀγωνίαν τοῦ Σωτῆρος, ὑπὸ Δ. Μαρίνου.—Εἰς τὸν Ἐσταυρωμένον, ποίημα ὑπὸ Κ. Διαλεισμᾶ.—Ἡ Πρόνοια εἰς τὴν φύσιν καὶ τοὺς νόμους της, ὑπὸ Ν. Γαλανοῦ.—Ὁ μητροπολίτης Ἀθηνῶν εὑρίσκει μιμητάς. Ἐπιστολὴ Μ. Ι. Γαλανοῦ.—Θρησκευτικὴ κίνησις.—Δωρεαὶ «Ἀναπλάσεως».—Δελτίον βιβλιοθήκης.—Ἀλληλογραφία.

«Παιδικὸν περιοδικόν», Περιεχόμενα τεύχους τετάρτου.—Τὸ πάσχα τοῦ Γιαννάκη.—Ἡ Τερπήια πέτρα εἶνε πλησίον τοῦ Καπιτωλίου.—Πέτρος Βαντάελ (συνέχεια).—Συμβουλαὶ καὶ ἀποφθέγματα.—Ἡ σοφία ς' τὰ παιδία.—Δύο ἀδελφοὶ καὶ δύο στρουθία.—Ὁ Δράκος.—Ἀποτέλεσμα ἑ. διαγωνισμοῦ πρὸς σύνθεσιν διηγήματος.—Ἀντὶ ἐπιστολῶν.—Μουσικὸν τεμάχιον «Τὴν αὐγὴ τὴν αὐγή».

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως συνιστᾶ κατ' ἐπανάληψιν εἰς τοὺς κ. κ. Σχολάρχας, Ἑλληνοδιδασκάλους καὶ Δημοδιδασκάλους τὸ ἄριστον τοῦτο περιοδικὸν, ὡς συντελοῦν εἰς τὴν διανοητικὴν καὶ ἠθικὴν μόρφωσιν τῶν παίδων.

Συνιστῶμεν τὰ ἑξῆς λίαν ὠφέλιμα πρὸς πάντας βιβλιάρια τοῦ κ. Ξ. Δ. Ζύγουρα.

«Ἐμπορικὴ Βιβλιοθήκη».—Α'. Ὁ πρακτικὸς βίος τοῦ ἐμπόρου ἔκδοσις Β'. δρ. 2.50.—Β'. τόμος ἐμπορικὴ ἐπιστολογραφία νεωτάτη ἔκδοσις δρ. 5.00.—Γ'. τόμος Ἱστορία τοῦ καθόλου ἐμπορίου δρ. 2.50.—Δ'. τόμος Στοιχεῖα πλουτολογίας δρ. 3.—Ε'. καὶ ς'. Γενικὴ λογιστικὴ (ὑπὸ τὰ πιεστήρια) δρ. 8.—Ἡ καταστιχογραφία μετὰ τῆς Λογισμογραφίας δρ. 3.00.

Βιβλιοθήκη τοῦ γυναικείου φύλου.

Ἐγχειρίδιον τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας ἐκκεκριμμένης δρ. 1.20.-Μετὰ τοῦ Πρακτικοῦ ἐδηγοῦ δρ. 3.00.-Ἡ ραπτικὴ, κεντική, πλεκτικὴ μὲ 40 σχήματα δρ. 1.50.-Ὁ Πρακτικὸς ἐδηγὸς τῆς οἰκοδεσποίνης δρ. 2.-Τὸ Ἐγχειρίδιον τῆς Γεωργικῆς λεπτὰ 60.-Πλῆρες διδακτικὸν ἐπιστολάριον διὰ τὰ σχολεῖα τοῦ κ. Θεμ. Ξ. Ζύγουρα ἀντὶ δρ. 1.50.-Σύντομον ἐπιστολάριον διὰ τὰ παιδία δρ. 0.30.

Βιβλιοθήκη τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ τόμ. ά.		1888
Βιβλιοθ.	» » » 6'.	1889

Οἱ βουλόμενοι ἀπευθυνθήτωσαν ἢ πρὸς τὸν ἴδιον εἰς Ἀθήνας, ἢ πρὸς ἡμᾶς.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:-o§o-:—

Μεγάλη ἔνδεια καὶ πεῖνα ἐπικρατεῖ ἐν Κρήτῃ διότι ἕνεκεν τῶν ταραχῶν δὲν ἐκαλλιεργήθησαν οἱ ἀγροί. Πολλαὶ οἰκογένειαι χωρικῶν πεινῶσι κυριολεκτικῶς, ἀπέθανον δὲ καὶ τινες ἐκ τῆς πείνης. Πλήθη γυναικοπαίδων δι' ἑκάστου ἀτμοπλοίου πέμπονται ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Κρήτης εἰς Ἑλλάδα, οἱ δὲ ἄνδρες ἀπαλλασσόμενοι οὕτω τῶν οἰκογενειακῶν μεριμνῶν τρέπονται εἰς τὸν ἀρματωλικὸν βίον. Εἰς τὰς πεδιάδας ὁ λαὸς ἐκ φόβου ὑπακούει εἰς τοὺς στρατιώτας καὶ ὑπυφέρει τὰ πάνδεινα, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ὀρέων παρατείνεται ἡ ἀντίστασις καὶ πολλοὶ στρατιῶται φονεύονται ἐν τῷ κρυπτῷ.

Ἡ κατάστασις τῆς Κρήτης ἐξακολουθεῖ νὰ διατηρεῖται κρίσιμος.

Αἱ ἐκεῖθεν ἐρχόμεναι εἰδήσεις περιγράφουν τὴν κατάστασιν αὐτῶν διὰ τῶν μελανοτέρων χρωμάτων μὴ συμφωνοῦσαι ποσῶς μὲ τὰς ἐναντίας ἐπισήμους ἐκθέσεις.

Ἐξαιρετικῶς εἰς τὸ διαμέρισμα Ρεθύμνου οἱ μουσουλμάνοι ἐξακολουθοῦν τὰς ἀδίκους αὐτῶν πράξεις καὶ τὰς θυριωδίας ἐναντίον τῶν εἰρηνικῶν χριστιανῶν.

Τὴν Κυριακὴν 16 τρέχοντος, ὁ δήμαρχος τοῦ χωρίου Παλιάνα, ἐπληγώθη ἔξωθεν τῆς ἐκκλησίας διαρκούσης τῆς θείας λειτουργίας καὶ μετεφέρθη ποιποδῶς εἰς τὰς ὁδοὺς ἐνδεδυμένος στανικῶς ἱερατικὰ ἄμφια ἐν τῷ μέσῳ τῶν γελώτων καὶ τῶν ἐμπαιγμῶν τῶν μουσουλμάνων.

Φαίνεται βέβαιον ὅτι οἱ τοῦρκοι πράττουν ὅτι δυνατὸν διὰ νὰ φέρουν ἀναστάτωσιν κατέχοντες τὴν περίστασιν νὰ τὴν σβέσουν ἐν τῇ σκληρότητι. Κατὰ νεωτέρας εἰδήσεις τὰ πράγματα ἐν Κρήτῃ εἶνε ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς. Λέγεται ὅτι ἐξερράγη ἡ ἐπανάστασις, στίφη δ' ἔνοπλα περιφέρονται εἰς τὰ ὄρη.

Λονδῖνον, 3.—Αἱ ἐφημερίδες ἐπιτίθενται κατὰ τοῦ Ἐμὶρ πασᾶ κατηγοροῦσαι αὐτὸν ἐπὶ ἀγγλοφοβίᾳ καὶ συμβουλεύουσαι τὴν ἀγγλικὴν ἑταιρίαν νὰ διατελῇ ἄγρυπνος.

Βερολῖνον, 6.—Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν φιλελευθέρων ἀρνοῦνται νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν ἀνέγερσιν μνημείου εἰς τιμὴν τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ.

Ἀθῆναι, 7.—Τὰ Τουρκικὰ στρατεύματα περιύβρισαν τοὺς χριστιανοὺς καὶ λῃρπάσαν πολλὰς ἐκκλησίας ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τῆς Κρήτης. Ὁ Σακὴρ πασᾶς διέταξεν αὐστηρὰν ἀνάκρισιν.

—Ὁ ἰταλικὸς στόλος θὰ πλέσῃ εἰς Τουλῶνα ὅπως χαιρετίσῃ τὸν κ. Καρνώ.

—Χωροφύλακες Οὔγγροι διαβάντες τὰ σύνορα κατεδίωξαν ἐπὶ τοῦ σερβικοῦ ἐδάφους πολίτας σέρβους οἵτινες καθὰ λέγεται ἔκοψαν ξύλα ἀπὸ τὰ δάση τῆς Οὐγγαρίας. Κατὰ τὴν συμπλοκὴν ἐφονεύθη εἷς Σέρβος.

Ὁ σέρβος βουλευτὴς Κρούιτζ σφόδρα ἐπετέθη ἐναντίον τῆς αὐστροουγγρικῆς Κυβερνήσεως δι' ἀκαταλλήλου γλώσσης δι' ὃ καὶ ἐπεβλήθη σιωπὴ εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ προέδρου.

Ἐκ τῶν διακριβώσεων ἀπεδείχθη, εἶπεν ὁ Σάβα Κρούιτζ ὅτι οἱ Σέρβοι προσηνέχθησαν προκλητικῶς εἰς τοὺς χωροφύλακας, ἐν τούτοις ἡ αὐστροουγγρικὴ κυβέρνησις εἶναι ἑτοίμη νὰ ἀποζημιώσῃ τὴν οἰκογένειαν τοῦ θύματος ὡς διαβεβαιοῦται.

—Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Γενεύης» δημοσιεύει τηλεγραφήματά τι ἐκ Βιέννης ἀναγράφον ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας μεγάλαι παρατηροῦνται ἀνησυχίαι ἐν τοῖς κυβερνητικοῖς κύκλοις τῆς πρωτευούσης ταύτης, ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ εἰς τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον ἀποδιδομένου σχεδίου περὶ συγκλήσεως συνδιασκέψεως, σκοπὸν ἐχούσης τὸν γενικὸν ἀφοπλισμόν. Οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς Αὐστρίας θεωροῦσι τὴν πρότασιν ταύτην ὡς ἐμπλέων κινδύνων, καθόσον ἄρνησίς τις σχεδὸν βεβαία τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Γερμανίας δύναται νὰ γεννήσῃ πολλὰς διεθνεῖς ἐπιπλοκάς.

—Ἡ ἐφημερὶς «Φύρδην Μίγδην» λέγει ὅτι ἡ Ἀγγλία εἶνε ἤδη ἀκέφαλος. Ἡ βασίλισσα εἶναι εἰς Ἀξ-Λὲ-Μπαὶν, ὁ διάδοχός της εἰς Βερολῖνον καὶ τούτου ὁ διάδοχος εἰς τὰς Ἰνδίας ὁ δὲ πρωθυπουργὸς εἰς Ριβιέραν. Οὐχ ἧττον τὰ πράγματα δὲν πηγαίνουν χειρότερα.

—Ἐξ ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν ἀπευθύνει πρὸς τὴν ρωσσικὴν ἐφημερίδα «Γραδάνην» ἡ δεσποινὶς Στάννα Βιεγνίτσεβα, δεσποινὶς τῶν τιμῶν τῆς Ναθαλίας, προκύπτει ὅτι ἡ βασίλισσα δὲν δύναται νὰ ἴδῃ τὸν υἱὸν αὐτῆς, ὅσον ἐπεθύμει. Ὁ βα-

σιλεὺς Ἀλέξανδρος εἶδε πεντάκις μόνον τὴν μητέρα αὐτοῦ, ἀφ' ὅτου αὕτη μετέβη εἰς Βελιγράδιον.

—*Τηλεγραφοῦσιν εἰς τὰ «Ἡμερήσια Νέα»*, ὅτι ὁ ἐν Σοφίᾳ προξενικὸς πράκτωρ τῆς Σερβίας κ. Δάνιτζ ἀπῆλθεν ὁριστικῶς τοῦ Σερβικοῦ ἐδάφους καὶ ἐνεπιστεύθη τοὺς ὑπηκόους του ὑπὸ τὴν γαλλικὴν προστασίαν.

—*Τηλεγραφικῶς ἀγγέλλουσιν ἐκ Βερολίνου* ὅτι ὁ Ἐμὶν πασσᾶς ἔλαβε πληρεξουσιότητα νὰ εἰσάγῃ τὴν γερμανικὴν σημαίαν ὅπου ἂν κρίνῃ ἀναγκαῖον, παρεχωρήθη δὲ αὐτῷ πίστωσις ἐκ πολλῶν ἑκατομμυρίων ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ πολέμου.

—*Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ὁ Βράϋς ἐπηρώτησε τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν «ἐὰν εἶχεν ὑπόστασίν τινα ἡ ἐξ Ἀθηνῶν τηλεγραφηθεῖσα εἰς τὸν «Χρόνον» εἴδησις ὅτι σκάφη περιπολοῦντα περὶ τὴν Κρήτην, ἀνεπέτασαν πρὸς ἐξαπάτησιν τὴν ἀγγλικὴν σημαίαν καὶ ἐὰν, τῆς εἰδήσεως ἀποδεικνυομένης ἀληθοῦς, ἡ κυβέρνησις τῆς ἀνάσσης θὰ λάβῃ μέτρα κατὰ τῆς ἀτόπου ταύτης διαγωγῆς».*

Ὁ Φέργυσσων ἀπεκρίθη: «Ἠκούσαμεν τὸ ἐν Ἀθήναις διαδοθὲν θρύλλημα ὅτι σκάφη ὥρθησαν πλέοντα περὶ τὴν Κρήτην ὑπὸ σημαίαν ἰταλικήν. Δὲν ἠκούσαμεν ὅμως ὅτι ἐγένετο παραπλησία χρῆσις τῆς ἀγγλικῆς σημαίας, οὐδ' ἔλαβε τοιαύτην εἴδησιν τὸ ναυαρχεῖον».

Ὁ Βράϋς ἠρώτησε τότε, ἐὰν, ἀφοῦ ἡ εἴδησις ἠγγέλθη θετικῶς ἐν τῷ «Χρόνῳ» ἡ κυβέρνησις θὰ φροντίσῃ νὰ ἐξετάσῃ κατὰ πόσον ἦτο ἀκριβής.

Ὁ Φέργυσων δὲν συνήνεσε: «Φρονῶ (ἀπεκρίθη) ὅτι δὲν εἶμαι ὑπόχρεως νὰ ἐνεργῶ ἐρεύνας ἐπὶ παντὸς θρυλήματος, ἀναγραφομένου ἐν ταῖς ἐφημερίσιν. Ὑπάρχουσι σκάφη τῆς ἀνάσσης ἐν ταῖς θαλάσσαις ἐκείναις καὶ ἐὰν ἐγένετο ἄτοπος χρῆσις τῆς ἀγγλικῆς σημαίας θὰ κατήγγελλον τὸ γεγονός».

—Κατά τινα πληροφορίαν τῶν «Νέων τοῦ Μονάχου», ὁ στρατηγὸς *Καπρίβη ἐγενμάτισε τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην παρὰ τῷ Βαϊττιχερ, ἐν τῇ σειρᾷ δὲ τῆς ὁμιλίας διηγήθη ὅτι ἤδη ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου ὁ αὐτοκράτωρ ἠρώτησεν αὐτὸν ἂν ἐδέχετο τὴν θέσιν τοῦ καγκελλαρίου τοῦ κράτους.*

Ὁ στρατηγὸς Καπρίβη εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ἀπήντησεν:

—Ἐὰν σήμερον ἢ αὔριον, ἐν ὥρᾳ πολέμου, ἡ Ὑμ. Μεγαλειότης εὐδοκίσῃ νὰ μοὶ ἀναθέσῃ θέσιν κινδύνων ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης θὰ ἀποδεχθῶ ταύτην ἀδιστάκτως, ἐν ἀνάγκῃ δὲ θ' ἀποθάνω ὑπὲρ τῆς Ὑμ. Μεγαλειότητος. Ἀλλὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ καγκελλαρίου εἶναι ὅλως διάφορον. Ἐν τούτοις, ἐὰν ἀναγκασθῶ ν' ἀποδεχθῶ τὴν θέσιν ταύτην, θὰ θεωρήσω αὐτὴν ὡς τιμητικὴν θέσιν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης καὶ ἐν ἀνάγκῃ θὰ εὕρω καὶ ἐν αὐτῷ ἔντιμον τέλος.

Πράγα, 3.—Ἐκ Πετρουπόλεως μανθάνομεν ὅτι ἡ θέσις τοῦ Γίερς ἐκλονήθη, καὶ ἡ πτῶσις αὐτοῦ ἀναβάλλεται, ἕως οὗ ὁ αὐτοκράτωρ εὕρῃ κατάλληλον διάδοχον.

Βιέννη, 3.—Ἀγγέλλεται ἐκ Τεχεράνης εἰς τὴν «Πολιτικὴν Ἀνταπόκρισιν» ὅτι σύμβασις συνομολογηθεῖσα μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Περσίας ἐκχωρεῖ εἰς τὰ ρωσσικὰ πλοῖα τὸ δικαίωμα νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὸν ὅρμον τοῦ Μουρδάβ.

Ρώμη, 8.—Ὁ «Καπιτὰν Φρακτάσας» ἀγγέλλει ὅτι ὁ ἀρχιγραμματεὺς Καπρίβης ἀπηύθυνε μακρὰν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Κρισπην, ὅστις ἀπήντησεν αὐτῷ ἀμέσως. Ἡ ἐφημερὶς αὐτὴ φρονεῖ ὅτι ἀναντιρρήτως ἐκ τῆς ἀλληλογραφίας ταύτης δύναταί τις νὰ ἐξαγάγῃ τὸ συμπέρασμα τῆς συνεχίσεως τῆς εἰρηνικῆς πολιτικῆς.

Ο ΠΡΟΠΑΠΠΟΣ ΚΑΙ Η ΔΙΣΕΓΓΟΝΗ.

(συνέχεια).

Μὴ λησμονῇς λοιπὸν ἀγαπητὲ γαμβρὲ ὅσα εἴπαμεν πρὸ ὀλίγου καὶ τὰ παρεδέχθης καὶ σὺ, ὅτι δηλαδὴ α') ὅταν ὁ ἄνθρωπος καταγίνεται εἰς τὴν ἐργασίαν του χωρὶς ὄρεξιν καὶ ἐλπίδα ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ, δὲν ἐπιτυγχάνῃ, β') ὅτι τὸ παιδὶ, ἐὰν δὲν περιορισθῇ ἀπὸ τῆς μικρᾶς του ἡλικίας εἰς καλὰς πράξεις ἀδύνατον ὅταν μεγαλώσῃ νὰ περιορισθῇ, καὶ γ') ὅτι τὸ μοναδικὸν χαλινάρι τοῦ ἀνθρώπου εἶνε ἡ θρησκεία. Θὰ σ' ἐρωτήσω τώρα καὶ ὀλίγα ἄλλα, διότι ἀπὸ τῶν ἀπαντήσεών σου μοῦ φαίνεται ὅτι λαμβάνω περισσοτέραν δύναμιν εἰς τὰς ἰδέας μου. Ἤρχισα νὰ ὑποπτεύωμαι ἓν φοβερὸν πρᾶγμα καὶ θὰ μάθω τώρα. Παραδέχεσαι ὅτι ὑπάρχει Θεός;—Ἔ... ποιὸς ξεύρει;... ἀλλά...—Ἡμαρτόν σου Θεέ μου! Σὺ παραδέχεσαι ὅτι ἔχεις νοῦν;—Ἔ... πιστεύω ὅτι ἔχω.—Καὶ πόθεν ἐμπορῶ νὰ καταλάβω ἐγὼ ἂν ἔχῃς νοῦν;—Ἀπὸ τὰ ἔργα μου.—Πράβο! Καὶ τὰ ἔργα σου αὐτὰ μπορεῖς νὰ τὰ συγκρίνῃς μὲ αὐτὸν τὸν κόσμον, ἢ τὰς τέχνας σου μ' αὐτὴν ὅλην τὴν τέχνην ποῦ εἶνε καμωμένος ὁ κόσμος;—Ὄχι βέβαια.—Καὶ ὅταν λοιπὸν τὰ ἔργα σου αὐτὰ καὶ αἱ τέχναι σου, τὰ ὁποῖα εἶνε οὐτιδανὰ πράγματα, λέγῃς ὅτι εἶνε σημεῖα πῶς ἔχεις νοῦν, αὐτὸς ὅλος ὁ κόσμος δὲν παραδέχεσαι ὅτι εἶνε σημεῖον ἑνὸς μεγάλου νοῦ, τόσον μεγαλειτέρου τοῦ ἰδικοῦ σου ὅσον τεχνικώτερος καὶ σοφώτερος εἶνε ὁ κόσμος ἀπὸ τὰς ἰδικάς σου τέχνας;—Πιθανόν.—Τί θὰ πῇ πιθανόν; Εἶδες ποτὲ κανὲν ρολόγι νὰ γείνῃ μόνον του; ἢ κανὲν σπῆτι ἢ αὐτὸ τὸ πιάνο, ἢ αὐτὸ τὸ καπέλλο σου;—Ὄχι.—Λοιπὸν παραδέχεσαι ὅτι καὶ αὐτὸν ὅλον τὸν κόσμον μ' ὅλους του τοὺς ἀστέρας, οἱ ὁποῖοι καθὼς λέγετε σεῖς οἱ σοφοὶ, πιθανὸν νὰ ἦνε κατοικημένοι, οἱ ὁποῖοι καθὼς λέγετε γυρίζουν ὅλοι καὶ τοὺς βλέπομεν μὲ τόσην τάξιν, μὲ τόσην σοφίαν, μὲ τόσην δύναμιν, καὶ ὁ ὁποῖος μ' ὅλον ὅτι εἶνε καμωμένος ἀπὸ χιλιάδας χρόνων θαυμάζεται καὶ σήμερον, παραδέχεσαι λοιπὸν ὅτι αὐτὸν τὸν κόσμον τὸν ἔκαμεν ἕνας νοῦς, ὀλίγον τελειότερος τοῦ ἰδικοῦ σου, δηλαδὴ ἀθάνατος, καὶ ὁ ὁποῖος κατοικεῖ εἰς ἓν σῶμα ὀλίγον λεπτότερον τοῦ ἰδικοῦ σου, δηλαδὴ ἄυλον;—Πιστεύω.—Τί πιστεύεις; παραδέχεσαι;—Παραδέχομαι—Λοιπὸν αὐτὸν τὸν μεγάλον νοῦν διατί δὲν τὸν ὀνομάζεις Θεόν; Σήκω πάνω καὶ βάλε τὸν σταυρόν σου. Τί ξεκοκκινιάζεις; εἶνε τὸ δαιμόνιον τῆς ὀλιγοπιστίας καὶ δὲν θέλεις νὰ τὸ ἀφήσῃς νὰ ἐξῇ ἀπὸ πάνω σου. Γαμβρὲ, ὅταν θελημάτικῶς σου βάλλῃς σκέπην εἰς τὰ μάτια σου, δὲν βλέπεις τὸν Θεόν. Σήκωσε αὐτὴν τὴν σκέπην, παραδέχθου μ' ὅλην τὴν καρδιάν σου τὴν ὕπαρξιν τοῦ Θεοῦ καὶ τότε θὰ τὸν βλέπῃς καὶ θὰ τὸν αἰσθάνεσαι εἰς ὅλας τὰς πράξεις σου, εἰς ὅλον τὸν βίον σου, καὶ τότε μὲ χαρὰν θὰ καταγίνεσαι εἰς κάθε ἔργον σου καὶ, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι ἅμα ἐπικαλεσθῇς τὸ πανάγαθον Ὄνομά του θὰ σὲ βοηθήσῃ, θὰ κατευοδοῦνται ὅλαι σου αἱ πράξεις. Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι ἤλθαμεν εἰς τὸ προκείμενον, ὅτι δηλαδὴ τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος εἰς κάθε ἔργον του θέτει ἐμπρὸς τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ καὶ ἔχει τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ τοῦ βοηθήσῃ, ἐκείνου τοῦ ἀνθρώπου τὰ ἔργα εὐοδοῦνται, ἐνῷ τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται χωρισμένος ἀπὸ τὸν Θεὸν, καὶ ὁποῖος εἰς κάθε ἔργον του δὲν ἔχει ἐλπίδα τὴν βοήθειάν του, μὲ δυσπιστίαν καὶ μὲ ἀμφιβολίαν καταγίνεται, καὶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου τὰ ἔργα δὲν προοδεύουσι. Δὲν τὸν καταστρέφει λοιπὸν ὁ Θεὸς, ὡς ἠθέλησες νὰ μὲ πῇς, ἀλλὰ τὸν καταστρέφει ἡ ἰδία του κακὴ ἰδέα ἥτις γεννᾶται μέσα του ἕνεκα τῆς ὀλιγοπιστίας του. Ἐτελειώσαμεν τὸ πρῶτον καὶ ἐρχόμεθα τώρα εἰς τὸ δεύτερον.

Ἐὰν βάλωμεν εἰς τὸν νοῦν τί θὰ γείνωσι τὰ τέκνα τοῦ ἀνθρώπου τούτου, ὅταν ἀνατραφῶσι χωρὶς τοῦ θρησκευτικοῦ χαλινοῦ, χωρὶς νὰ λαμβάνωσιν ἠθικὰ παραδείγματα ἀπὸ τοὺς γονεῖς των, χωρὶς νὰ μάθωσιν ἀπὸ μικρὰ νὰ σέβωνται καὶ ν' ἀγαπῶσι τὴν θρησκείαν των, ἥτις μόνη θὰ τὰ περιορίσῃ αὐστηρῶς ὡς θεία καὶ αὐστηρὰ μήτηρ ἀπὸ κάθε κακὴν, αἰσχρὰν καὶ ἄτιμον πρᾶξιν, ἥτις μόνη θὰ τὰ διδάξῃ τὰ καλὰ ἔργα καὶ τὰς ἐντίμους καὶ ἐπαινετὰς πράξεις, τί θὰ γείνωσι κατόπιν; Ἢ θὰ κατασπαταλήσωσιν εἰς τὰς διαφόρους ὀρέξεις των τὴν περιουσίαν τῶν γονέων των, ἐὰν ὑπάρχῃ, διότι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐννοήσωσι μὲ πόσους κόπους συνηθροίσθη ἐκείνη ἡ περιουσία, ἢ μιμούμενα τὰ παραδείγματα τῶν γονέων των θὰ φανῶσιν προοδευτικώτερα ἀκόμη εἰς τὴν ἀσέβειαν καὶ τὴν κακίαν, θὰ ἀδικήσωσι θὰ ἐγκληματήσωσι καὶ ἐπὶ τέλους νὰ πάθωσι δι' ἔγκλημά τι καὶ νὰ καταστραφῶσιν. Ἰδοὺ λοιπὸν ποῖον μέλλον περιμένει τὰ γνήσια αὐτὰ τέκνα τῶν ἀσεβῶν πατέρων των. Ἰδοὺ ποίου εἴδους πολίτας καὶ πατριώτας κατασκευάζουσιν οἱ τοιοῦτοι γονεῖς. Εἶνε δυνατὸν τοιαῦτα τέκνα νὰ δυνηθῇ μόνη ἡ παιδεία κατόπιν νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδόν; Ἀδύνατον. Ἡ παιδεία, ἐὰν ἦνε μεγάλη, πρᾶγμα ἀδύνατον εἰς τοὺς πολλοὺς καὶ μάλιστα διὰ τοὺς κυπριώτας, θὰ χρησιμεύσῃ μόνον εἰς τὸ νὰ καλύπτωνται μὲ περισσοτέραν τέχνην αἱ αἰσχραὶ ἢ αἱ ἄδικοι πράξεις.

Ἐκ τούτων ὅλων πιστεύω νὰ ἔχῃς τόσον νοῦν ὥστε νὰ ἐννοήσῃς καὶ τὸ τρίτον, δηλ. νὰ πεισθῇς, ὅτι ἄνευ τοῦ θρησκευτικοῦ χαλινοῦ ἀέρα κοπανίζουν καὶ γονεῖς καὶ διδάσκαλοι. Ἐὰν ἔχῃς καμμίαν ἀμφιβολίαν περὶ ὅλων τούτων εἶμαι ἕτοιμος τώρα νὰ σοῦ δώσω ἀπάντησιν—Ἔχω μάλιστα νὰ κάμω μίαν ἐρώτησιν—ποίαν;—Ἐνθυμεῖσαι ὅτι ὅλ' αὐτὰ μοῦ τὰ ψάλλεις διότι δὲν ἐπῆγα 'ς τὴν Ἐκκλησίαν;—Βέβαια.—Λοιπὸν δὲν γίνεται νὰ ἦνε κανεὶς χριστιανὸς καὶ καλὸς μάλιστα χωρὶς νὰ πηγαίνῃ συχνὰ 'ς τὴν Ἐκκλησίαν;—Εἶμαι πρόθυμος νὰ σοῦ 'πῶ καὶ δι' αὐτὸ τὴν ἰδέαν μου. Ἄκουσε λοιπόν. (ἀκολουθεῖ).

Λύσις τοῦ 33 αἰνίγματος Ἀπολλωνία.—Λυτῆρ ὁ ἐκ Βαρωσίων κ. Α. Ε. Λεῖζου. (ὡς καὶ τοῦ 34).—Τὸ 34 αἴνιγμα ἔλυσε καὶ ὁ ἐκ Λάρν. κ. Π. Ἠθέα.

Λύσις τοῦ 35ου αἰνίγματος: Κάρμηλος-κάμηλος.—Λυτῆρες οἱ κ. Ν. Γ. Καρταλῆς, Α. Ε. Λεῖζου ἐκ Βαρωσίων, Π. Μιχαηλίδης ἐκ Κοντέας.

Λύσις τοῦ 4 λογογρίφου. «Ἡ φύσις ἄνευ μαθήσεως τυφλὸν, ἡ δὲ μάθησις ἄνευ φρονήσεως ἐλλιπές».

Λυτῆρες οἱ κ. Π. Μιχαηλίδης ἐκ Κοντέας, Κ. Παπαδόπουλος ἐκ Μαραθοβούνου, Α. Ε. Λεῖζου ἐκ Βαρωσίων.

—ΑΙΝΙΓΜΑ 36ον.

Ἄνευ ἐμοῦ δὲν δύνασαι οὐδὲν νὰ ἱστορήσῃς,
Οὐδ' ἕνα μικρὸν ποίημα ἂν θέλῃς νὰ ποιήσῃς.
Ἐὰν τὸ πρῶτον γράμμα μου ὦ λύτα ἀφαιρέσῃς,
Τότε τῇ βοηθείᾳ μου ἔνδυμα θὰ φορέσῃς.

(Ἀχιλ. Ρωσσίδης ἐκ Λάρνακος).

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασία ἄπισσα γρ. . . .	185—200
δευτέρας ποιότ. » » . .	160—180
» ξυνισμένα » » . .	120—140
ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ. . . .	55—60
σταρίδες βρασταὶ » » »	57—60
ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος γρ.	116—120
σῖτος τὸ κοιλὸν γρ.	18—22
κριθὴ » »	10—12
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας . . .	88—90
τὸ χαλεπικὸν καντάρι.	

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἐν τῇ ὁδῷ Ριχάρδου (ἐνταῦθα) πωλεῖται οἰκόπεδον ἔχον πλάτος ποδ. 78, καὶ βάθος 60, ἤτοι ἐμβαδὸν 4,680 πόδας τετραγωνικοὺς, καὶ συνορευόμενον ὑπὸ Χ. Ζαβροῦ, Ἀνδρέου Κτίστου καὶ Ηολ. Κ. Ἐλευθεριάδου. Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χριστόδ. Σαββίδην.

Πωλεῖται ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν «Πλόνδελ», ἀντικρὺ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κ. Ἐλευθεριάδου οἰκία τοῦ κ. Χριζοδούλου Μυλοκόπου, ἐπὶ γηπέδου 150 ποδῶν μήκους, 45 πλάτους, ἔχουσα σύνορα δύο ὁδοὺς, ἀφ' ἑτέρου γῆν ὀρφανῶν Κεσόγλου καὶ ὄπισθεν κῆπον τοῦ Μοναστηρίου Χρυσορωϊατίσσης καὶ συνισαμένη ἐκ τεσσάρων καλῶν δωματίων, καὶ αὐλῆς μετὰ 30 περίπου δένδρων διαφόρων. Ὁ βουλόμενος ἀποταθήτω εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χ. Μυλοκόπον.

Εἰδοποιοῦνται οἱ εἰς Σμύρνην μεταβαίνοντες Κύπριοι ὅτι μεγάλην θὰ εὑρίσκωσι περιποίησιν ἐν τῷ «Ξενοδοχείῳ τῶν ξένων» διευθυνομένῳ ὑπὸ τοῦ Κυπρίου κ. Γεωργίου χ'' Λάμπρου, καὶ κειμένῳ ἐπὶ τῆς Πρακυμαίας. Οἱ εἰς τὸ μέγα τοῦτο ξενοδοχεῖον πορευόμενοι εὔφημον μνείαν ποιοῦνται τοῦ καλοῦ διευθυντοῦ διὰ τὴν πρόθυμον περιποίησιν, καθαριάτητα, ἀναπαύσεις κλ. κλ.